

[Thorkil Kristensen.]

får danske kroner til rådighed ved at sælge den valuta, man låner i udlandet, og det betyder, at finanserne herhjemme lettes med dette beløb. Det er en finanspolitisk lettelse, vi i øjeblikket forhandler om.

Nu har den højtærede finansminister jo advaret mod finanspolitiske lettelser på skatteområdet; jeg erkender, at det er noget andet, når det er på låneområdet, men jeg gør alligevel den betragtning gældende, at sådan som finansloven for det nye finansår i øjeblikket ser ud, må man regne med, at staten på det hjemlige marked skal sælge obligationer for stort set det samme beløb, som der udtrækkes ældre statsobligationer til. Hvis nu dette lån i Schweiz gennemføres, og hvis andre lån gennemføres, sådan at der i alt lånes for ca. 200 mill. kr., kan staten herhjemme spare hovedparten af det obligationssalg, man måtte regne med efter den nye finanslov, og det vil jo betyde en meget kraftig lettelse af det indenlandske obligationsmarked. Det er i og for sig en behagelig og normalt en gunstig omstændighed; men hvis det for en stor del kommer byggeriet til gode, hvad det normalt gør i første omgang, er der vel grund til at pege på, at der efter alle solemærker at dømme kommer en meget stor byggesommer i år. Beskæftigelsen er allerede betydelig, og der er vel nogen fare for, at vi får sommeren 1954 om igen med den meget store beskæftigelse i byggeriet, med tendens til sortbørsløninger og andre inflatoriske virkninger, og denne udvikling bliver skærpet, hvis vi letter det danske obligationsmarked netop i denne situation ved at optage lån i udlandet.

Der er i denne forbindelse et bestemt forhold, jeg gerne vil fremdrage; vi diskuterede det ved finanslovens første behandling sidste efterår. Det drejer sig om den meget omtalte § 3 i den nye lov om boligbyggeriet. Vi advarede imod denne paragraf, men den blev alligevel vedtaget i modificeret skikkelse. Ifølge denne paragraf skulle den højtærede finansminister være bemyndiget til at købe og sælge obligationer vel særlig til støtte for de nye finansieringsinstitutter, men inden for et netto-beløb, som skulle fastsættes på de årlige finanslove. Nu har jeg bemærket, at i den

finanslov, vi vedtog her i sidste måned, er der ikke afsat noget beløb i henhold til denne § 3.

Jeg håber, det betyder, at regeringen har indset, det var rigtigt, når vi i efteråret sagde, at dette ikke var nødvendigt og derfor ikke rimeligt. Jeg gør opmærksom på, at det ikke vil være i overensstemmelse med forudsætningerne for boligbyggeriloven, hvis man nu i finansårets løb kommer til finansudvalget og ønsker en bevilling til obligationskøb. Der stod i loven om boligbyggeriet, at rammen skulle fastsættes på de årlige finanslove, og meningen dermed må naturligvis være, at folketinget ved finansårets begyndelse skal vide, om der her påhviler os en forpligtelse eller foreligger en finanspolitisk mulighed. Da finansloven nu er vedtaget, uden at en sådan ramme er afsat, må jeg gå ud fra, at der ikke i indeværende finansår kan ventes nogen aktivitet fra finansministeriets side på dette område. Det vil da også være yderligere overflødiggjort, når man nu letter obligationsmarkedet ved at optage lån i udlandet; men jeg beder for en ordens skyld den højtærede finansminister udtale sig herom.

Det vil fremgå af det, jeg har sagt, at der er flere uklarheder omkring det låneprojekt eller de lånetanker, der ligger bag det foreliggende lovforslag, og dem vil det være rimeligt at vi efter sædvane drøfter i finansudvalget. Det vil være rimeligt ikke blot nu, da denne lov eventuelt skal vedtages, men vil også være det i den kommende tid, når der bliver tale om at optage andre lån end dem, man forhandler om i øjeblikket, og når man i det hele taget skal tale om de finanspolitiske virkninger af statens lånevirksomhed. Vi ønsker derfor ligesom sidste gang, at lovforslaget skal drøftes i finansudvalget. Vi er villige til her at deltage i en saglig forhandling, men vor stilling til lovforslaget vil afhænge af de oplysninger, vi får ved de samråd, vi i finansudvalget kan vente med den højtærede finansminister.

Poul Claussen: Der er i mit parti store betænkeligheder ved, så kort efter at vi har optaget de amerikanske lån, nu at give bemyndigelse til, at der optages et nyt lån, der tilmed ikke forbindes med konkrete